

vilde jeg være nødt til at afholde mig fra at stemme. Dette vilde jeg meget beklage, da jeg tillægger Forslagets konstruktive Afsnit stor Værdi.

Under de sidste 5—6 Aars økonomiske og politiske Krise, og den almindelige Nervøsitet, der er opstaaet som Følge af Krisen, har der utvivlsomt vist sig en voksende Tilbøjelighed til at sætte sig ud over mellemfolkelige Aftaler, en Tilbøjelighed, der truer med at føre til et internationalt Anarki, som vilde være i højeste Grad beklageligt og som vilde være stridende mod det internationale Retssystem, som det var Hensigten at Folkeforbundet skulde sikre. Alvorlige Bestræbelser bør udfoldes for at raade Bod paa denne Tendens, men det maa samtidig erkendes, at dette vil blive en meget vanskelig Opgave, saalænge man ikke er naaet til en Beroligelse af Sindene og en Afspænding mellem de største Lande. Under de nuværende Omstændigheder er vi derfor rede til at medvirke til en Undersøgelse af Mulighederne for en Udvidelse af Omraadet for nogle af de i Art. 16 nævnte Sanktioner, der efter den nu gældende Tekst kun kan iværksættes i Tilfælde af Krig, d. v. s. naar der foreligger Besættelse af fremmed Omraade.

Jeg ønsker at tilføje, at det efter min Mening vil være nødvendigt at lempe disse Sanktioner efter Graden af det Brud, der er Tale om, og det enkelte Tilfældes særlige Omstændigheder, og at anvende Sanktionerne under behørig Hensyntagen til hvert deltagende Lands geografiske og militære Stilling, saaledes som det er forudsat i Udkastet til Genève-Protokollen og i den Erklæring, der er bilagt Locarno-Aftalerne.

Min Regering — og sikkert ogsaa andre Regeringer — anser det endelig for at være af den største Betydning, at der, samtidig med Forberedelsen af de omspurgte Forholdsregler, gøres en ny alvorlig Bestræbelse for at standse den Kaprustning, som, hvis den fortsættes, vil føre til en Katastrofe uden Lige i Historien, og for at erstatte den med en Tilstand, hvor Landenes militære Rustninger, som et første Skridt henimod Gennemførelsen af Pagtens Art. 8, bestemmes ved en mellemfolkelig Overenskomst afsluttet paa et af alle betydende Stater anerkendt retligt Grundlag.«

Ved Afslutningen af Diskussionen i Raadet, da Resolutionsudkastet skulde sættes under Afstemning, udtalte Dr. Munch endnu følgende:

»Jeg maa opfatte Tavsheden fra de tre Forslagsstilleres Side med Hensyn til det Spørgsmaal som jeg rejste, saaledes, at de ikke ser sig i Stand til at akceptere Ændringer i Forslaget.

Jeg slutter heraf, at de føler sig overbevist om, at hele Beslutningen — herunder den Del, hvis Gavnlighed forekommer os tvivlsom — vil være af betydelig Værdi for de Forhandlinger, de har besluttet at føre med Tyskland. Jeg føler mig ikke overbevist herom, og da der skal stemmes om Beslutningen i dens Helhed uden Ændringer, maa jeg afholde mig fra at stemme. Men jeg haaber meget, at Begivenhedernes Udvikling vil vise, at de tre Stormagters Opfattelse med Hensyn til Virkningen af denne Beslutning er berettiget, og jeg udtaler Ønsket om, at det maa lykkes dem at naa til en Overensstemmelse mellem alle de store Lande i Europa, der bringer den Afspænding mellem de europæiske Lande, som er den første Betingelse for Freden og Folkenes Velfærd.«

Det af Frankrig, England og Italien fremsatte Forslag til Raadsbeslutning vedtoges af Raadet uden Ændringer. Danmarks Repræsentant afholdt sig fra at stemme.

I Medfør af Beslutningen nedsattes et 13-Mands Udvalg til Overvejelse af den fremtidige Sanktionsordning.